

Landkreds, at jeg ikke troede, det var muligt, at den kunde være blevet til Nytte. Nu mener man altsaa, at hverken Ordningen fra 1914—15 eller Ordningen fra 1915—16 er den rigtige, og det er ganske klart, at Krigens Forlængelse gør det til en naturlig Pligt stadig at overveje, hvilken Ordning der er den bedste, saaledes at de tidligere indvundne Erfaringer bør benyttes overfor den kommende Tid. Det er meget tænkeligt, at vi kan gaa ind i det kommende Aar med en endnu bedre Ordning, end vi hidtil har haft. Forholdene har allerede været under forberedende Overvejelse. Fra Fraugde i Fyns Stiftamt har en Prisreguleringskommission indsendt en Udtalelse til Indenrigsministeriet, hvori der udtales en lignende Frygt som den, det ærede Medlem fra Fuglebjerg og det ærede Medlem for Horsens Landkreds har nævnt her; at Rug- og Hvedearealerne skulde blive formindsket, navnlig saaledes, at man visse Steder overgik til at saa Vinterbyg. Efter at denne Udtalelse var fremkommet fra Kommissionen, som i ørigt sluttede med det subsidiære Forslag, hvis jeg tør betegne det saaledes, som det ærede Medlem fra Fuglebjerg nævnedes, at paabyde Besaaning paa en vis Del af Arealet med Brødkorn, blev dette Forslag sendt til det af Landbrugsministeriet nedsatte Landbrugsudvalg, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) i Gaar nævnedes, altsaa Professor Westermann, to Statskonsulenter, Landstingsmand Jensen-Toustrup og Hr. Vandmand.

Fra dette Udvalg blev der tilstillet Ministeriet en Betænkning, som i ikke ringe Grad har bidraget til at forminske Frykten for, at det Forhold skulde indtræde, som nu er nævnt af de ærede Medlemmer. Disse Herrer i Udvalget har foretaget en Undersøgelse og paaviser først, at der i længere Tid har været en almindelig Tilbøjelighed til at lade Rugarealet gaa noget ned her i Landet, medens imidlertid samtidig Hvedearealet er vokset; men skønt Arealet saaledes er blevet formindsket, mener man dog, at der „ingen paaviselig Tendens er til Nedgang i Brødkorn-Produktionen“, idet Produktionen synes at have været større, dog ikke saaledes, at Produktionsstigningen har kunnet holde

Skridd med Folkemængdens Tiltagen. Men Betænkningen kommer dog til det Resultat, at „selv med et Indbyggerantal paa 3 Milioner, og efter at der er fradraget 10 pCt. af Gennemsnitsavlen til Saasæd og 10 pCt. til Svind, kan Resten endnu rigeligt dække Forbruget, naar Rug og Hvede tages under eet“.

Dette gælder nu Tiden til og med 1915, og de Herrer undersøger derefter, hvorledes Forholdet vil blive efter den Besaaning, som fandt Sted i Efteraaret 1915. De undersøger, om der kan befrygtes en Produktionsnedgang i Høsten 1916, altsaa i indværende Aar. Herom siger de, at „absolut sikre Oplysninger kan kun tilvejebringes ved en af Det statistiske Departement foretaget Arealtælling“; men Udvalget finder dog ikke paa nærværende Tidspunkt Anledning til at stille Forslag om en saadan. „Udvalget kan nemlig ikke dele den saavel i Prisreguleringskommissionens Indstilling som i Følgeskrivelsen fra Fyens Stiftamt udtalte Frygt for, at der i kommende Efteraar skulde indtræde nogen meget stærk Nedgang i Arealerne med Brødkorn. At Vinterbyg i tilstundende Efteraar skulde blive saet i foruroligende stort Omfang, anser Udvalget for højest usandsynligt, dels fordi det er Landmændene velbekendt, at Vinterbygdyrkning, særlig paa alle mindre Ejendomme — Huslodder og Bøndergaarde — frembyder visse meget betydelige Ulemper, dels fordi Erfaringerne om Vinterbyggets Fordelagtighed endnu foreligger saa sparsomt, at det alene af denne Grund sikkert bliver et forsvindende Mindretal af Jordbrugere, der tør inklade sig paa at ombytte deres hidtidige Vintersæd med Vinterbyg; dels vil der i Efteraaret 1916 overhovedet kun foreligge Saasæd af Vinterbyg til meget begrænsede Arealer. Det kan tilføjes, at navnlig i Jyllands vidtstrakte, udprægede Rugegne er Dyrkning af Vinterbyg saa godt som fuldstændig ukendt“. De Herrer siger videre, at de har gennem 100 Planteavlkskonsulenter undersøgt, hvorledes Forholdet er med Hensyn til den allerede stedfundne Besaaning, og Hovedresultatet er, at der har fundet en lille Forøgelse af Vinterbygarealerne Sted, men at den „i de fleste af de paagældende Egne er af ganske ringe reel Betydning, idet den ofte bestaar i, at der i Egne,